

The Yizkor Service is a brief pause in holiday mirth when we remember and pray for the welfare of those who have passed away. The external and public setting paradoxically facilitates private connections to memory and emotion.

The prevailing custom is that those who are blessed to not have family members to memorialize, do not participate in Yizkor and exit the sanctuary for the duration of the service. A variety of reasons have been proffered for this practice, including the common suggestion that remaining would appear to be disrespectful to one's living relatives, the superstitious concern that recitation of the prayers could somehow hasten the death of one's loved ones, as well as a misplaced effort to maintain synagogue decorum.

We at the Sixth Street Community Synagogue have joined other synagogues in modifying this practice, encouraging all in attendance to join in the recitation of our national and communal memorial prayers. We all feel obligated to memorialize those who lost their lives as victims of anti-Semitism and in service to the Jewish people. We do not absolve ourselves of remembering those within our community who built and maintained our Synagogue.

Perhaps further modification of the service is in order, whereby the practice of exiting the sanctuary for Yizkor should be abolished altogether. Early on in its development, Yizkor focused upon nation and community, indicating that it need not be restricted to family. Additionally, in light of the fact that memorializing a loved one can be emotionally distressing — especially soon after they have passed on — it seems appropriate to remain present in support of our grieving friends and relatives.

May our Yizkor Service remind us all that to be part of a nation is to share in its national memory, that to be part of a community is to share in its communal memory, and that to be a good friend is to consider friends as family and to be supportive of one another in times of sorrow.

“And Abraham came to mourn for Sarah and weep for her”
Richard McBee “Mourning” 2009 - 24 x 20 - Oil on canvas

The Yizkor Service begins with the responsive recitation of Biblical verses to unite our intentions in communal prayer. The verses speak of the transitory nature of life, inspiring in us heightened feelings of solemnity and humility, prompting us to reexamine the quality of our deeds and relationships.

YHVH, what is a person of whom You take knowledge, a mere mortal whom You notice? (Psalms 144:3)
A person is like a fleeting breath, whose days are like a fading shadow. (Psalms 144:4)
In the morning [the person] flourishes and sprouts anew; toward evening [the person] fades and withers away. (Psalms 90:6)
Teach us to number our days, that we may obtain a heart of wisdom. (Psalms 90:12)
Observe the blameless, note the upright, for the end of such a person is peace. (Psalms 37:37)
God will redeem my soul from the grave, for He will receive me, Selah. (Psalms 49:16)
My flesh and my heart may fail, but God is the strength of my heart and my portion forever. (Psalms 73:26)
The dust returns to the ground as it was before, and the breath of life returns to God who gave it. (Ecclesiastes 12:7)

טקס האזכרה מתחיל בקריאה קהילתית משותפת של פסוקים, בכדי לצרף את כוונתינו יחד בתפילה צבורית. פסוקים אלו מדברים על האופי החולף של החיים, ובכך מעוררים רגשי כובד ראש וענוה הגורמים לנו לחקור את איכות מעשינו ומערכות יחסינו.

יהוה מה אדם ותדעהו, בן אנוש ותחשבהו: (תהלים קמד:ג)
אדם להבל דמה, ימיו כצל עובר: (תהלים קמד:ד)
בבקר יציץ וחקף, לערב ימולל ויבש: (תהלים צ:ו)
למנות ימינו כן הודע, ונביא לבב חכמה: (תהלים צ:יב)
שמר תם וראה ישר, כי אחרית לאיש שלום: (תהלים לז:לז)
אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול, כי יקחני סלה: (תהלים מט:טז)
כלה שארי ולבבי, צור לבבי וחקקי אלהים לעולם: (תהלים עג:כו)
ישוב העפר על הארץ כשהיה, והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: (קהלת יב:ז)

The rabbis of the Babylonian Talmud referred to Psalm XCI as “the song against evil occurrences” or “the song against plagues,” due to the multiple petitions for protection from the assortment of maladies mentioned therein. The Psalm was commonly recited at times considered to be vulnerable to demonic attack. Midrash Rabbah attributes the authorship of this Psalm to Moses upon his completion of the Tabernacle, perhaps downplaying the superstitious element and emphasizing the intimacy of the prayer experience.

Psalm XCI

Whoever dwells in the shelter of the Most High,
will rest in the shadow of Shaddai.
I will say of YHVH, “He is my Refuge and my Fortress,
my God, in whom I trust.”
Surely He will save you from the fowler’s snare,
and from the deadly pestilence.
He will cover you with his feathers, under His wings you will find refuge;
his faithfulness will be your shield and rampart.
You will not fear the terror of night,
nor the arrow that flies by day.
Nor the pestilence that stalks in the darkness,
nor the plague that destroys at midday.
A thousand may fall at your side, ten thousand at your right hand,
but it will not come near you.
You will only observe with your eyes,
and see the punishment of the wicked.
If you say, “YHVH is my refuge,”
and you make the Most High your dwelling,
Then no harm will overtake you,
no disaster will come near your tent.
For He will command His angels concerning you,
to guard you in all your ways;
They will lift you up in their hands,
that you will not strike your foot against a stone.
You will tread on the lion and the cobra;
you will trample the great lion and the serpent.
“Because he loves Me,” says YHVH,
“I will rescue him; I will protect him, for he acknowledges my name.
He will call on Me, and I will answer him;
I will be with him in trouble, I will deliver him and honor him.
With long life I will satisfy him and show him My salvation.
With long life I will satisfy him and show him My salvation.”

חכמי תלמוד הבבלי כינו לתהילה צ"א "השיר של פגעים" או "השיר של נגעות", בשל תוכנה העוסק במגוון מחלות ובקשות להגנה. במשך הדורות מזמור זה נחשב כתפילה הראויה להיאמר בעתים שנחשבו להיות חשופים להתקפה דמונית. מדרש במדבר רבה מייחס את מזמור זה למשה רבינו בעת השלמת המשכן, כנראה בכדי להמעיט את הקשר לאמונות טפלות ולהדגיש את חוויה האנטימית של תפילה.

תהילה צ"א

יָשָׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן, בְּצֵל שְׁדֵי יְתְלוֹנוּ:
אָמַר לַיהוָה מַחְסֵי וּמְצוּדֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ:
כִּי הוּא יִצִּילֵךְ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ, מִדְּבַר הַחוֹת:
בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּךְ לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה, צְנֵה וְסַחֲרָה אֲמַתּוֹ:
לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה, מִחַץ יְעוֹף יוֹמָם:
מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהוָה, מִקְטָב יְשׁוּד צְהָרִים:
יִפֹּל מִצִּדְךָ אֵלֶיךָ וּרְבֵבָה מִימִינֶךָ, אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ:
רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט, וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי, עֲלִיּוֹן שְׁמַת מְעוֹנֶךָ:
לֹא תִאָּנֶה אֵלֶיךָ רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ:
כִּי מִלְּאֲכֹוֹ יִצְוֶה לְךָ, לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ:
עַל כַּפְּיָם יִשְׁאוּנֶךָ, פֶּן תִּגַּף בְּאַבְוֹן רִגְלֶךָ:
עַל שַׁחַל וּפְתָן וּפְתָן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנִּין:
כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלֹטָהוּ, אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי:
יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ, עֲמוּ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאַכְבֹּדְהוּ:
אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ, וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:
אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ, וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

We begin by remembering those who made the ultimate sacrifice, in sanctification of God's name. Liturgical commemoration of martyrdom correlates directly to communities' contemporary experiences and are most likely traced to the period following the persecutions of the 11th and 12th century Crusades. Today, we find ourselves in a similar position, still reeling from the horrors of the Holocaust and continued acts of terror and anti-Semitism.

For Martyrs

May God remember the souls of our relatives, and our friends, and all Jews who were killed, and murdered, and slaughtered, and burned, and drowned, and strangled in sanctification of the Name, during the horrific Holocaust, and at the hand of all murderous acts of terror and anti-Semitism. And to this we pledge—without formal vow—to give charity on their behalf. That their souls may be bound in the bonds of everlasting life together with the souls of Abraham, Isaac, and Jacob, Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah, and all the other righteous men and women in the Garden of Eden. And let us say, Amen.

God, full of mercy, Justice of widows and Father of orphans, please do not be silent and restrain Yourself for the blood of the Israel that was shed like water. Grant fitting rest on the wings of the Divine Presence, in the heights of the holy and the pure who radiate light like the radiance of heaven, to the souls of the millions of Jews, men, women and children, who were murdered, and slaughtered, and burned, and strangled, and buried alive, in various forms of ruthless and unnatural deaths in sanctification of the Name. And to this we pledge—without formal vow—to give charity on their behalf, that the Garden of Eden be their resting place. Therefore, Master of compassion, shelter them in the shadow of Your wings forever, and bind their souls in the bonds of everlasting life. YHVH is their heritage; may they rest in peace, and let us say, Amen.

תפילה זו נכתבה לזכר נשמותיהם של קרבנות מסעי הצלב בימי הבניניים, שנהרגו על קידוש השם. התפתחות נוסח התפילה היא תוצרת חוויה עכשווית של הקהילות עצמן, וככל הנראה שייכת לתקופה שלאחר סדרת הפרעות, במאה ה-11 וה-12. כיום, אנו מוצאים את עצמנו במצב מקביל; אנו עדיין מסוחררים מזוועות השואה, וממעשי טרור ואנטישמיות.

לא לו שנהרגו על קדוש השם

יְזַכֵּר אֱלֹהִים אֶת נַשְׁמוֹת קְרוֹבֵינוּ, וַיְדִינֵנוּ, וְכָל בְּנֵי עַמֵּינוּ שְׁהוּמָתוּ, וְשִׁנְהָרוּ, וְשִׁנְשַׁחְטוּ, וְשִׁנְשָׂרְפוּ, וְשִׁנְטָבְעוּ, וְשִׁנְחָנְקוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּזוֹעוֹת הַמַּחְרִידוֹת שֶׁל הַשּׂוֹאָה וּמַעֲשֵׂי הַרְצַח שֶׁל טְרוֹר וְאַנְטִישְׁמִיּוֹת הַמְתַּמְשְׁכִים. בְּעִבּוֹר שְׁבָלֵי גֵדֵר אֲנַחְנוּ נוֹדְרִים צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נַשְׁמוֹתֵיהֶם. בְּשִׁכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצִרוֹר הַחַיִּים עִם נַשְׁמוֹת אַבְרָהָם, יִצְחָק, וַיַּעֲקֹב, שָׂרָה, רַבֵּקָה, רַחֵל, וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת שְׁבִגְוֵן עֵדֶן. וְנֹאמֵר אָמֵן:

אֵל מְלֵא רַחֲמִים, דִּין אֱלֻמְנוֹת, וְאָבִי יְתוּמִים, אֵל נָא תִחַשֵּׁה וְתִתְאַפֵּק לְדָם יִשְׂרָאֵל שִׁנְשַׁפֵּךְ כְּמִים. הַמְצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וְטְהוֹרִים כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ מְזִהָרִים אֶת נַשְׁמוֹת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוֹרִים שִׁנְפָּלוּ, וְשִׁנְהָרוּ, וְשִׁנְשָׂרְפוּ, וְשִׁנְשַׁחְטוּ, וְנִקְבְּרוּ חַיִּים בְּכָל מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְאַכְזָרִיוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם. בְּעִבּוֹר שְׁבָלֵי גֵדֵר אֲנַחְנוּ נוֹדְרִים צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נַשְׁמוֹתֵיהֶם. בְּגֵן עֵדֶן תִּהְיֶינָה מְנוּחָתָם. לְכֵן בְּעַל הַרַחֲמִים יִסְתִּירָם בְּסִתְרֵם כְּנָפֵינוּ לְעוֹלָמִים וַיַּצֵּר בְּצִרוֹר הַחַיִּים אֶת נַשְׁמוֹתֵיהֶם. יְהוָה הוּא נַחֲלָתָם וַיְנַחֲחוּ בְּשִׁלּוֹם עַל מְשַׁכְּבָם. וְנֹאמֵר אָמֵן:

With the advent of the early 20th century resettlement of the Land of Israel, the Yizkor service was appended to include mention of the pioneers who perished. After 1948, it was further extended to include those who died in battle. Aside from the repeated mention of bravery, a unique feature of these memorial prayers is the image of the Holy Land being irrigated by the blood of its founders and protectors.

For Israeli Soldiers who Died in Battle

May God remember the souls of the soldiers of the Israel Defense Forces, who gave their lives for the sanctification of the Name, the People, and the Land; who died heroic deaths in missions of liberation, defense, and security. They were quicker than eagles and stronger than lions as they volunteered to assist the people; and with their pure blood soaked the clods of our Holy Land. The memory of their self-sacrifice and heroic deeds will never perish from us. May their souls be bound in the bonds of everlasting life together with the souls of Abraham, Isaac, and Jacob, Sarah, and with the souls of the other Jewish heroes and martyrs who are in the Garden of Eden. And let us say, Amen.

God, full of mercy, Who dwells on high, grant fitting rest on the wings of the Divine Presence, in the heights of the holy, the pure and the brave, who shine like the radiance of heaven, to the souls of the holy ones who fought in any of Israel's battles, in clandestine operations in Israel Defense forces, who fell in battle and sacrificed their lives for the consecration of God's name, the People and the Land. Therefore, Master of compassion, shelter them in the shadow of Your wings forever, and bind their souls in the bonds of everlasting life. YHVH is their heritage; may the Garden of Eden be their resting place, and may they rest in peace, and may their merit stand for all of Israel, and may they receive their reward at the end of days, and let us say, Amen.

עם התפתחות ההתיישבות בארץ ישראל בתחילת המאה ה-20, תפילות היזכור הורחבו עם צירוף הזכרתם של החלוצים שנהרגו, ולאחר 1948 התפילות הורחבו שוב עם צירופם של חללי ישראל. מלבד האזכור החוזר ונשנה של מימד הגבורה, תכונה ייחודית של תפילות יזכור אלו היא הדימוי של אדמת ארץ הקודש המושקית בדמם של מייסדיה ומגיניה.

לחיילי צה"ל שנפלו בקרב

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת נַשְׁמוֹת חַיְלֵי צְבָא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם הָעַם וְהָאָרֶץ, שֶׁנָּפְלוּ מוֹת גְּבוּרִים בְּתַפְקִידַי שְׁחֹרֵר, הֲגָנָה וּבְטָחוֹן. מִנְּשָׂרִים קָלוּ, וּמֵאֲרִיּוֹת גָּבְרוּ בְּהַחֲלֹץ לְעִזְרַת הָעַם, וְהָרִוּ בְּדַמָּם הַטְּהוֹר אֶת רַגְבֵי אֲדַמַּת קְדֻשָׁנוּ. זָכַר עֲקֵידָתָם וּמַעֲשֵׂי גְבוּרָתָם לֹא יִסּוּפוּ מֵאֲתָנוּ לְעוֹלָמִים. וְנַפְשׁוֹתֵיהֶם תִּהְיֶינָה צְרוּרוֹת בְּצְרוּר הַחַיִּים עִם נַשְׁמוֹת אֲבָרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְעִם נַשְׁמוֹת שְׂאֵר גְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשָׁיו שֶׁבְּגֵן עֵדֶן. וְנֹאמַר אָמֵן:

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים הַמְּצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים כְּזֹהַר הַרְקִיעַ מְזֵהִירִים לְנַשְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּלְחַמוּ בְּכָל מַעֲרֻכוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּמַחְתָּרַת וּבְצָבָא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל וְשֶׁנָּפְלוּ בְּמַלְחַמָּתָם וּמָסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, הָעַם וְהָאָרֶץ. בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתַּיְרֵם בְּסִתְרֵי כַּנְּפֵי לְעוֹלָמִים וְיִצְרֹר בְּצְרוּר הַחַיִּים אֶת נַשְׁמוֹתֵיהֶם. יְהוֹה הוּא נִחְלָתָם, בְּגֵן עֵדֶן תִּהְיֶה מְנוּחָתָם, וְיִנּוּחוּ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁפָּבָם, וְתַעֲמוֹד זְכוּתָם לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְיַעֲמְדוּ לְגוֹרְלָם לְקֶץ הַיָּמִין. וְנֹאמַר אָמֵן:

Our Yizkor service includes special mention of our beloved former rabbi, Rabbi Murry Penkower, who served our synagogue from 1974 to 1996. We also mention those who established and sustained our congregation over the last 75 years and whose names are eternalized on our walls. We remain indebted to these individuals for their dedication to our congregation and neighborhood.

For Rabbi Penkower and Members of our Congregation

May God remember the soul of our Rabbi and teacher, former Rabbi of our congregation, Rabbi Murry Penkower, who has gone to his eternal home. And to this we pledge—without formal vow—to give charity on his behalf, that his soul may be bound in the bonds of everlasting life together with the souls of Abraham, Isaac, and Jacob, Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah, and all the other righteous men and women in the Garden of Eden. And let us say, Amen.

May God remember the souls of our friends, members of this holy congregation, who have gone to their eternal home, especially those whose name are eternalized on the walls of our synagogue. And to this we pledge—without formal vow—to give charity on their behalf, that their souls may be bound in the bonds of everlasting life together with the souls of Abraham, Isaac, and Jacob, Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah, and all the other righteous men and women in the Garden of Eden. And let us say, Amen.

God, full of mercy, Who dwells on high, grant fitting repose on the wings of the Shekhina, in the heights of the holy and the pure who shine like the radiance of the firmament, to the souls of our friends, members of this holy congregation, as well as the soul of our former rabbi and teacher, Rabbi Murry Penkower, who went on to their world. And to this we pledge—without formal vow—to give charity in their memory. May their resting place be in the garden of Eden. Therefore, Master of Compassion, shelter them in the shadow of Your wings forever and bind their souls in the bonds of everlasting life. The Lord is their heritage, may they rest in peace. And let us say, Amen.

תפילת יזכור בקהילתנו כוללת איזכור מיוחד לזכרו של הרב משה זלמן פענקאווער, רב הקהילה מ-1974 עד 1996, ולזכרם של כל אלו שהקימו וקיימו את קהילתנו במשך 75 השנים האחרונות, במיוחד אלו שזכרם הונצח על קירות בית הכנסת שלנו. כולנו חבים את הכרת התודה לאותם גברים ונשים ומסירותם לקהילתנו ושכונתנו.

לרב פענקאווער וידידיו חברי קהילתנו

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַשְׁמַת מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ, רַב קְהִילַתְנוּ לְשַׁעֲבֵר, הָרַב מֹשֶׁה זְלַמֵּן בֶּן מְרֻדְכֵי מִנְחָם, שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ. בְּעִבּוֹר שְׁבָלֵי נֶדֶר אֲנַחְנוּ נוֹדְרִים צְדָקָה בְּעַד הַזְּכָרָת נַשְׁמָתוֹ. בְּשֹׁכֵר זֶה תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נַשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שְׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת שְׁבָגוּ עִדּוֹ. וְנֹאמֵר אָמֵן:

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַשְׁמוֹת יְדִידֵינוּ חֲבָרֵי קְהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּמִיּוּחַד אֱלוֹ שִׁזְכָּרָם הַוּנְצַח עַל קִירוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ. בְּעִבּוֹר שְׁבָלֵי נֶדֶר אֲנַחְנוּ נוֹדְרִים צְדָקָה בְּעַד הַזְּכָרָת נַשְׁמוֹתֵיהֶם. בְּשֹׁכֵר זֶה תְּהֵינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נַשְׁמוֹת אַבְרָהָם, יִצְחָק, וְיַעֲקֹב, שְׂרָה, רַבֵּקָה, רַחֵל, וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת שְׁבָגוּ עִדּוֹ. וְנֹאמֵר אָמֵן:

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים הַמַּצֵּא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ מְזִהָרִים אֶת נַשְׁמוֹת יְדִידֵינוּ חֲבָרֵי קְהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֶת נַשְׁמַת מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ, רַב קְהִילַתְנוּ לְשַׁעֲבֵר, הָרַב מֹשֶׁה זְלַמֵּן בֶּן מְרֻדְכֵי מִנְחָם, שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם. בְּעִבּוֹר שְׁבָלֵי נֶדֶר אֲנַחְנוּ נוֹדְרִים צְדָקָה בְּעַד הַזְּכָרָת נַשְׁמוֹתֵיהֶם. בְּגַן עֵדֵן תְּהֵא מְנוּחָתָם, לְכֵן בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתִּירָם בְּסֻתָּר כַּנְפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרָר בְּצָרוֹר הַחַיִּים אֶת נַשְׁמוֹתֵיהֶם. יְהוּה הוּא נַחֲלָתָם וְיִנְחוּ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבָם. וְנֹאמֵר אָמֵן:

Let us marvel at the fact that the relationships we had with our relatives and friends remain alive as long as we are alive to remember them. On this Holiday we are granted a brief moment to reach out to our loved ones and pray for their welfare.

For Men

May God remember the soul of

my father, my teacher, _____ (name son of father)
 my grandfather, _____ (name son of father)
 my uncle, _____ (name son of father)
 my husband, _____ (name son of father)
 my brother, _____ (name son of father)
 my son, _____ (name son of father)
 my relative, _____ (name son of father)
 my friend, _____ (name son of father)

who has [have] gone to his [their] eternal home. And to this I pledge—without formal vow—to give charity on his [their] behalf, that his soul [their souls] may be bound in the bonds of everlasting life together with the souls of Abraham, Isaac, and Jacob, Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah, and all the other righteous men and women in the Garden of Eden. And let us say, Amen.

For Women

May God remember the soul of

my mother, my teacher, _____ (name daughter of father)
 my grandmother, _____ (name daughter of father)
 my aunt, _____ (name daughter of father)
 my wife, _____ (name daughter of father)
 my sister, _____ (name daughter of father)
 my daughter, _____ (name daughter of father)
 my relative, _____ (name daughter of father)
 my friend, _____ (name daughter of father)

who has [have] gone to her [their] eternal home. And to this I pledge—without formal vow—to give charity on her [their] behalf, that her soul [their souls] may be bound in the bonds of everlasting life together with the souls of Abraham, Isaac, and Jacob, Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah, and all the other righteous men and women in the Garden of Eden. And let us say, Amen.

תן לנו להתפלא מהעובדה שמערכות היחסים שהיו לנו עם קרובי המשפחה והחברים שלנו חיים כל עוד שאנו זוכרים אותם. בחג הזה כבר נתון לנו רגע חולף לתקשר עם יקירינו ולהתפלל לשלומם.

לגברים

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נִשְׁמַת
 אָבִי מוֹרֵי _____ (פב"פ)
 אָבִי זְקֵנִי _____ (פב"פ)
 דוּדִי _____ (פב"פ)
 אִישִׁי _____ (פב"פ)
 אָחִי _____ (פב"פ)
 בְּנִי _____ (פב"פ)
 קְרוּבִי _____ (פב"פ)
 חֲבֵרִי _____ (פב"פ)

שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ [שֶׁהָלַכוּ לְעוֹלָמָם]. בְּעִבּוֹר שְׁבִלֵי נֶדֶר אֶתֵּן לְצַדִּיקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נִשְׁמָתוֹ [נִשְׁמוֹתֵיהֶם]. בְּשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶה נַפְשׁוֹ צְרוּרָה [תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת] בְּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שְׂרָה רַבֵּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקוֹת שְׁבַגְן עֵדֵן. וְנֹאמֵר אָמֵן:

לנשים

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נִשְׁמַת
 אִמִּי מוֹרֵתִי _____ (פב"פ)
 אִמִּי זְקֵנִתִי _____ (פב"פ)
 דוּדַתִּי _____ (פב"פ)
 אִשְׁתִּי _____ (פב"פ)
 אָחוֹתִי _____ (פב"פ)
 בְּתִי _____ (פב"פ)
 קְרוּבַתִּי _____ (פב"פ)
 חֲבֵרַתִּי _____ (פב"פ)

שֶׁהָלַכָּה לְעוֹלָמָהּ [שֶׁהָלַכוּ לְעוֹלָמָן]. בְּעִבּוֹר שְׁבִלֵי נֶדֶר אֶתֵּן לְצַדִּיקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נִשְׁמָתָהּ [נִשְׁמוֹתֵיהֶן]. בְּשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶה נַפְשָׁהּ צְרוּרָה [תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶן צְרוּרוֹת] בְּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שְׂרָה רַבֵּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקוֹת שְׁבַגְן עֵדֵן. וְנֹאמֵר אָמֵן:

For Men

God, full of mercy, who dwells on high, grant fitting repose on the wings of the Shekhina, in the heights of the holy and the pure who shine like the radiance of the firmament, to the soul of

my father, my teacher, _____ (name son of father)

my grandfather, _____ (name son of father)

my uncle, _____ (name son of father)

my husband, _____ (name son of father)

my brother, _____ (name son of father)

my son, _____ (name son of father)

my relative, _____ (name son of father)

my friend, _____ (name son of father)

who has [have] gone to his [their] eternal home. And to this I pledge—without formal vow—to give charity in his [their] memory. May his [their] resting place be in the garden of Eden. Therefore, Master of Compassion, shelter him [them] in the shadow of Your Wings forever and bind his soul [their souls] in the bonds of everlasting life. The Lord is his [their] heritage, may he [they] rest in peace. And let us say, Amen.

For Women

God, full of mercy, who dwells on high, grant fitting repose on the wings of the Shekhina, in the heights of the holy and the pure who shine like the radiance of the firmament, to the soul of

my mother, my teacher, _____ (name daughter of father)

my grandmother, _____ (name daughter of father)

my aunt, _____ (name daughter of father)

my wife, _____ (name daughter of father)

my sister, _____ (name daughter of father)

my daughter, _____ (name daughter of father)

my relative, _____ (name daughter of father)

my friend, _____ (name daughter of father)

who has [have] gone to her [their] eternal home. And to this I pledge—without formal vow—to give charity in her [their] memory. May her [their] resting place be in the garden of Eden. Therefore, Master of Compassion, shelter her [them] in the shadow of Your Wings forever and bind her soul [their souls] in the bonds of everlasting life. The Lord is her [their] heritage, may she [they] rest in peace. And let us say, Amen.

לגברים

אל מלא רחמים שוכן במרומים המצא מנוחה נכונה על פנפי השכינה במעלות קדושים וטהורים כזהר הרקיע מזהירים את נשמת

אבי מורי _____ (פב"פ)

אבי זקני _____ (פב"פ)

דודי _____ (פב"פ)

אישי _____ (פב"פ)

אחי _____ (פב"פ)

בני _____ (פב"פ)

קרובי _____ (פב"פ)

חברי _____ (פב"פ)

שלהך לעולמו [שלהכו לעולמם]. בעבור שבלי נדר אתן צדקה בעד הזכרת נשמתו [נשמותיהם], בגן עדן תהא מנוחתו [מנוחתם], לכן בעל הרחמים יסתירהו [יסתירם] בסתר כנפיו לעולמים ויצר בצרור החיים את נשמתו [נשמותיהם] יהוה הוא נחלתו [נחלתם] ויגוח [ויגוחו] בשלום על משכבו [משכבם]. ונאמר אמן:

נשים

אל מלא רחמים שוכן במרומים המצא מנוחה נכונה על פנפי השכינה במעלות קדושים וטהורים כזהר הרקיע מזהירים את נשמת

אמי מורתי _____ (פב"פ)

אמי זקנתי _____ (פב"פ)

דודתי _____ (פב"פ)

אשתי _____ (פב"פ)

אחותי _____ (פב"פ)

בתי _____ (פב"פ)

קרובתי _____ (פב"פ)

חברתי _____ (פב"פ)

שלהך לעולמה [שלהכו לעולמן]. בעבור שבלי נדר אתן צדקה בעד הזכרת נשמתה [נשמותיהן], בגן עדן תהא מנוחתה [מנוחתן], לכן בעל הרחמים יסתירה [יסתירן] בסתר כנפיו לעולמים ויצר בצרור החיים את נשמתה [נשמותיהן] יהוה הוא נחלתה [נחלתן] ויגוח [ותגוחנה] בשלום על משכבה [משכבן]. ונאמר אמן:

Although the formal service has now concluded, many prayer books append the Yizkor liturgy with readings for additional reflection. We begin with Psalm 90, wherein the Psalmist affirms God's righteousness. The Psalmist implores us to value our time and make good use of our lives.

PSALM 90

A prayer of Moses, the man of God:

Lord, you have been our dwelling place throughout all generations. Before the mountains were born or you brought forth the whole world, from everlasting to everlasting you are God.

You turn people back to dust, saying, "Return to dust, you mortals." A thousand years in your sight are like a day that has just gone by, or like a watch in the night.

Yet you sweep people away in the sleep of death— they are like the new grass of the morning:

In the morning it springs up new, but by evening it is dry and withered. We are consumed by your anger and terrified by your indignation. You have set our iniquities before you, our secret sins in the light of your presence.

All our days pass away under Your wrath; we finish our years with a moan. Our days may come to seventy years, or eighty, if our strength endures; yet the best of them are but trouble and sorrow, for they quickly pass, and we fly away.

Who knows the power of your anger? Your wrath is as great as the fear that is your due.

Teach us to number our days, that we may gain a heart of wisdom. Relent, YHVH! How long will it be? Have compassion on your servants. Satisfy us in the morning with your unfailing love, that we may sing for joy and be glad all our days.

Make us glad for as many days as you have afflicted us, for as many years as we have seen trouble.

May your deeds be shown to your servants, your splendor to their children.

May the favor of the Lord our God rest on us; establish the work of our hands for us—yes, establish the work of our hands.

למרות שטקס היזכור הסתיים בשלב זה, סידורים רבים מוסיפים פיוטים על מנת לאפשר השתקפות נוספת. אנו מתחילים בתהילה צ' שבה הפייטן מהלל ומדגיש צדק אלוהי ומצוה לנו למנות ימינו, כלומר להקדיש את חיינו לטובה.

תהילה צ'

תַּפְּלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים

אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה הֵייתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר:

בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלֹל אֶרֶץ וְתַבֵּל, וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל:

תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד דְּכֹא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם:

כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַּלַּיְלָה:

זָרַמְתָּם, שָׁנָה יְהִי, בַּבֶּקֶר כְּחֹצִיר יִחַלֶּף:

בַּבֶּקֶר יִצְיֵץ וְחַלֶּף, לְעָרֵב יְמוּלֵל וְיִבֵּשׁ:

כִּי כְלִינוּ בְּאַפְּךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:

שֶׁת עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עַל־מִנּוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ:

כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעֵבְרַתְךָ כְּלִינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ הַהֶגֶה:

יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה

וְרִהָבִם עֲמַל וְאוֹן כִּי גַז חֵישׁ וְנִעְפָּה:

מִי יוֹדֵעַ עֵז אַפְּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֲבַרְתְּךָ:

לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנִבְיֵא לְבַב חֲכָמָה:

שׁוֹבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנַּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ:

שְׁבַעְנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ וּנְרַנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ:

שְׁמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:

רְאָה אֵל עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלְךָ וְהַדְרִךְ עַל בְּנֵיהֶם:

וְיְהִי נָעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ

וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

The following Psalms focus on God's providence and eternal protection. In Psalm 23, the Psalmist sees himself as a sheep in God's flock, vulnerable yet safe under God's watchful care. Psalm 121 speaks of trust in God's eternal protection.

PSALM 23

A psalm of David.
 YHVH is my shepherd, I lack nothing.
 He makes me lie down in green pastures, he leads me beside quiet waters, he refreshes my soul.
 He guides me along the right paths for his name's sake.
 Even though I walk through the valley of the shadow of death,
 I will fear no evil, for you are with me; your rod and your staff, they comfort me.
 You prepare a table before me in the presence of my enemies.
 You anoint my head with oil; my cup overflows.
 Surely your goodness and love will follow me all the days of my life, and I will dwell in the house of YHVH forever.

PSALM 121

I lift up my eyes unto the hills, from where will my help come?
 My help comes from YHVH, Maker of heaven and earth.
 He will not let your foot stumble:
 He who guards you does not slumber.
 Behold, He who guards Israel neither slumbers nor sleeps.
 YHVH is your Guardian:
 YHVH is your shade upon your right hand.
 The sun shall not smite you by day, nor the moon by night.
 YHVH shall guard you from all evil: He shall guard your life.
 YHVH shall guard your going out and your coming in
 from this time forth, and even for evermore.

פרקי התהילים הבאים מדברים על ההשגחה וההגנה הנצחית של האלוהים. במזמור כ"ג, המחבר מתאר את עצמו ככבשה בעדרו של אלוהים, מחד פגיעה, אבל מאידך, בטוחה תחת השגחתו הרחומה של אלוהים. במזמור קכ"א אנו רואים את הבטחון בשמירה האלוהית הנצחית.

תהילה כ"ג

מְזֻמֹּר לְדָוִד
 יְהוָה רֹעִי לֹא אֶחְסָר:
 בְּנֵאֻת דָּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנַחֹת יְנַהֲלֵנִי:
 נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יְנַחֲנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ:
 גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגֵיא צְלֻמֹּת לֹא אִירָא רָע כִּי אֶתֶּה עִמָּדִי
 שְׁבִטָּךְ וּמִשְׁעֲנִיתֶךָ הִמָּה יְנַחֲמֵנִי:
 תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלַחֹן נֶגֶד צַרְרֵי דְשָׁנָתְךָ בְּשִׁמֹן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָהּ:
 אֵךְ טוֹב וַחֲסֹד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי
 וְשִׁבְתִּי בְּבַיִת יְהוָה לְאָרְךָ יָמִים:

תהילה קכ"א

שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יְבוּא עֲזָרִי:
 עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ:
 אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ
 אֵל יְנוּם שְׁמֹרֶךָ:
 הִנֵּה לֹא יְנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
 יְהוָה שְׁמֹרֶךָ
 יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ:
 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכְּכָה וַיְרַח בַּלַּיְלָה:
 יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ:
 יְהוָה יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבואֶךָ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Samuel HaNaggid was born in Cordoba in 993 and died in 1056. He was a Talmudic scholar, grammarian, philologist, soldier, politician, patron of the arts, as well as one of the first and most influential medieval Hebrew poets. He incorporated the style of Islamic poetry, and focused on many subjects especially love, loss, and memory.

AT THE GRAVE OF HIS BROTHER	על קבר אחיו
Is there a sea between me and you that I should not turn aside to be with you, that I should not run with a troubled heart to sit at your grave-side?	הֲיָם בֵּינִי וּבֵינְךָ וְלֹא אֶטָה לְחִלוֹתְךָ וְלֹא אֲרוּץ בְּלֵב חָרָד וְאֲשֹׁב עַל קְבוּרָתְךָ?
Truly, if I did not do so, I would be a traitor to our brotherly love.	אֱמֶת, אִם אֲעֲשֶׂה כְּזֹאת אֵהי בּוֹגֵד בְּאַחֻוּתְךָ!
O my brother, here I am, facing you, sitting by your grave, and the grief in my heart is as great as on the day you died.	אָהֵה, אָחִי, אֲנִי יוֹשֵׁב עָלֶיךָ קְבוּרְךָ לְעִמְתְּךָ לֵךְ מְכָאוֹב בְּתוֹךְ לְבִי כְּמִכְאוֹבִי בְּמִיתְּךָ.
If I greeted you, I would hear no reply. You do not come out to meet me when I visit your grounds.	וְאִם אֶתֵּן לְךָ שְׁלוֹם – וְלֹא אֲשִׁמַּע תְּשׁוּבָתְךָ, וְלֹא תֵצֵא לִפְגִּשְׁנִי בַיּוֹם בּוֹאִי לְאֲדַמְתְּךָ.
You will not laugh in my company, nor I in yours. You cannot see my face, nor I yours.	וְלֹא תִשְׁחַק בְּקִרְבִּי וְלֹא אֲשִׁחַק בְּקִרְבְּךָ, וְלֹא תִרְאֶה תְּמוֹנָתִי וְלֹא אֲרִאֶה תְּמוֹנָתְךָ.
For the pit is your home, the grave your dwelling-place! First-born of my father, son of my mother, may you have peace in your final rest, and may the spirit of God rest upon your spirit and your soul!	לְמַעַן כִּי שְׂאוֹל בֵּיתְךָ וּבְקִבּוּרְךָ מְעוֹנָתְךָ – בְּכוֹר אָבִי וּבֶן אִמִּי, שְׁלוֹמִים לְךָ בְּאַחֲרִיתְךָ, רוּחַ אֱלֹהִים תְּהִי נֹחֵה עָלַי רוּחְךָ וְנִשְׁמָתְךָ!
I am returning to my own soil, for you have been locked under the soil. Sometimes I shall sleep, sometimes wake— while you lie in your sleep forever. But until my last day, the fire of your loss will remain in my heart!	אֲנִי הוֹלֵךְ לְאַרְצִי, כִּי בְּאַרְץ סָגְרוּ אוֹתְךָ. וְאֲנוּם עֵת וְאִיקָץ עֵת – וְאֵת לְעַד בְּנוֹמְתְךָ, וְעַד בּוֹא יוֹם חֲלִיפְתִי בְּלִבִּי אֵשׁ פְּרִידָתְךָ!

רבי שמואל בר יוסף הלוי הנגיד נולד בקורדובה ב-993 ומת ב-1056. הוא היה תלמיד חכם, מדקדק, פילולוג, חייל, פוליטיקאי, חובב האמנויות, כמו כן אחד משוררי עברית הראשונים בימי הביניים. הוא שילב את סגנון שירה האיסלמי, והתמקד בנושאים רבים במיוחד אהבה, אובדן, וזיכרון.

I QUARTERED THE TROOPS FOR THE NIGHT	הִלִּינוֹתִי גְדוּד
I quartered the troops for the night in a fortress which soldiers destroyed long ago	הִלִּינוֹתִי גְדוּד כְּבֵד בְּבִירָה הַרְסוּהָ יְמֵי קֶדֶם קְצִינִים.
And they fell asleep at its walls and foundations while beneath us its masters slept on	וַיִּשְׁנוּ עָלַי גְּבֵה וְצִדָּה – וַתַּחַתֵּינוּ בְּעִלְיָה יְשָׁנִים.
And I wondered, what had become Of the people who dwelled here before us?	וַדַּבַּרְתִּי לְלִבִּי: אֵי קֵהֲלִים וְעַמִּים שָׁכְנוּ בְּזֹאת לְפָנִים?
Where were the builders, and soldiers, the rich And poor, the slaves and their lords?	וְאֵי בּוֹנִים וּמְחַרְבִּים וְשָׂרִים וְדָלִים וְעֲבָדִים וְאֲדוֹנִים
The mourners and grooms, and fathers; sons, the bereaved and women in labor?	וּמוֹלִידִים וְשְׁפוֹלִים וְאֲבוֹת וּבָנִים וְאֲבָלִים וְחַתָּנִים?
Great nations had come in succession in the course of months and years.	וְעַם רַב נִוְלְדוּ אַחֵר אַחֵרִים בְּיָמִים אַחֲרֵי יָמִים וְשָׁנִים
They settled across the back of the earth, but rest in the heart of the ground	וְהָיוּ עַל פְּנֵי אֲרֶץ שְׂכָנִים וְהָיוּ הָיוּ בְּלֵב אֲרֶץ שְׂכוּנִים
Their magnificent palaces and tombs, their pleasant courts to dust.	וְקִבְרֵי חֲלָפוֹ מְאַרְמְנוֹתָם וְעָפָר – מְחַצְרִים נְעֻמִּים
And if they could lift their heads and emerge they would take our lives and pleasure.	וְאִלוּ הָעָלוּ רֵאשָׁם וַיִּצְאוּ – שְׁלָלוּנוּ נַפְשֵׁים וְעֵדִנִים.
In truth, my soul, in truth and soon I'll be like them and these sleepers.	אֱמֶת, נַפְשִׁי, אֱמֶת כֹּהֵם לְמַחַר אָהֵי אֲנִי וְאֵלֶּה הַהִמוֹנִים!

Already in the 19th century, Reform synagogues began to experiment with the liturgy, and new German texts were composed for many parts of the service. This included the following hymn, a creative elaboration of Psalm 42:6—most likely authored by Leopold Stein (1810-1882).

Seele, was betrübst du dich, Was ist dir so bang in mir! Fühlst du nicht des Vaters Nähe, Der uns All' im Herzen trägt? Lebt kein Gott dir in der Höhe, Der da liebet, wenn Er schlägt? Aufwärts schau! Gott vertrau!	Why art thou cast down, my soul? Why disquieted in me? Feel'st thou not the Father nigh, Him whose heart contains us all? Lives no God for thee on high, Loving while His judgments fall? Look above! God is love!
Seele, was betrübst du dich? Himmelwärts Heb' das Herz! Jede Thräne, die da fällt, Zählt der Lenker Seiner Welt.	Why art thou cast down my soul? To the skies Turn thine eyes; Every tear on earth that flows, God the world's great Ruler knows.
Seele, was betrübst du dich! Was ist dir so bang in mir! Riß der Tod dir von dem Herzen Heißgeliebte Wesen ab? Sahest du sie unter Schmerzen Sinken in das frühe Grab? Angst un Noth Bannt der Tod.	Why art thou cast down my soul? Why disquieted in me? Was thy head in sorrow bending 'Neath the dreaded reaper's blight, When thy loved ones were descending, In the darkness of death's night? Have no no fear! God is near!
Seele, sei getrost im Herrn! Weine nicht! Denn im Licht Wandelt die verklärte Schaar Selig, selig immerdar.	Be consoled, my soul, in God, Tears take flight, For in light, Walk thy dead on Heaven's shore, Blessed, blessed, evermore!
Seele, was betrübst du dich, Was ist dir so bang' in mir? Hat dich Alles denn verlassen, Stehest du denn ganz allein? Kannst du Nichts mit Lieb' umfassen, Nennst du Nichts auf Erden dein? Gott bleibt dir Für und für.	Why art thou cast down, my soul? Why disquieted in me? Ever shall thy dead be living- From the darkness of the Tomb God, thy Father, mercy-giving, Takes them to his heavenly home. Wilt thou trust, God, the just?
Seele, Seele, zage nicht! Fest und treu Gott dich weih'. Seine Treue niemals trügt, Seine Liebe nie versiegt.	Soul, my soul, be strong in God. God's with thee Eternally! Then thy hopes shall be fulfilled And thy heart's pain shall be stilled.

Zelda Schneurson Mishkovsky (1914-1984), known simply as Zelda, was born to a distinguished Hasidic family in Russia and immigrated to Israel when she was 12. She blossomed as an artist, despite the traditional gender roles of her Hasidic community. Zelda's poetry draws from classical Jewish texts, and focuses primarily on her experience of the Jewish sacred year as well as the elusive moods of her own soul. It is replete with humor, awe, and often a suggestion of spiritual skepticism.

Everyone has a name	לכל איש יש שם
Everyone has a name that God gives and one's father and mother give.	לכל איש יש שם שנתן לו אלהים ונתנו לו אביו ואמו
Everyone has a name that stature and the curve of one's smile gives and the weave of one's clothing gives.	לכל איש יש שם שנתנו לו קומתו ואופן חיוכו ונתן לו האריג
Everyone has a name that the mountains give and the walls of one's city give.	לכל איש יש שם שנתנו לו ההרים ונתנו לו כתליו
Everyone has a name that the stars give and one's neighbors give.	לכל איש יש שם שנתנו לו המזלות ונתנו לו שכניו
Everyone has a name that one's offenses give and one's longing gives.	לכל איש יש שם שנתנו לו חטאיו ונתנה לו כמיהתו
Everyone has a name that enemies give and love for others gives.	לכל איש יש שם שנתנו לו שונאיו ונתנה לו אהבתו
Everyone has a name birthday celebrations give and one's work gives.	לכל איש יש שם שנתנו לו חגיו ונתנה לו מלאכתו
Everyone has a name that the seasons of the year give and our blindness gives.	לכל איש יש שם שנתנו לו תקופות השנה ונתן לו עיוורונו
Everyone has a name that the sea gives and one's death gives.	לכל איש יש שם שנתן לו הים ונתן לו מותו.